THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

4 PAGES Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews 27 Throop Avenue. Brooklyn, N. Y. JANUARY 1922

QUESTIONS AND ANSWERS

(Continued)

In accordance with our promise in the last issue of The Shepherd of Israel, we are going to answer, in order, the other questions asked by Mr. Wodsilowsky.

Question 3. Where is it written in the Bible that the Messiah must rise from the dead on the third day?

Answer 3. We read in Hosea 6:2 "After two days he will make us alive (literal) because on the third day he will raise him up and we shall live before him". It is very plain that the Holy Spirit speaking here thru the prophet refers to the resurrection of the Lord Jesus Christ, which exactly took place on the third day after he was killed and buried. That is the reason why the time is limited, "two days" and "on the third day," because it was intended to be a type and figure of Christ's rising the third day. Those who believe in the Lord Jesus Christ will also rise from the dead, and have eternal life. This is the meaning of the words expressed by the Lord Jesus in John, 6:57, "As the living Father hath sent me, and I live by the Father; so he that eateth me, even he shall live by me". Also John 11:25, "Jesus said unto her, I am the resurrection, and the life: he that believeth in me, though he were dead, yet shall he live" and finally John 14:19, "Yet a little while, and the world seeth me no more; but ye see me; because I live, ye shall live also." Thus we see that God condescended to reveal unto us that wonderful knowledge of hope and salvation, that we shall not simply perish but all who believe in the Lord Jesus Christ will live as well as He lives. Our lives are bound up in His resurrection. And again we read in Matt. 12:39, 40, "But he answered and said unto them, an evil and adulterous generation seeketh after a sign; and there shall no sign be given to it, but the sign of the prophet Jonas; For as Jonas was three days and three nights in the whale's belly; so shall the Son of man be three days and three nights in the heart of the earth". Here again it is evident from the fact that the time of Jonah's being buried in the fish, was limited to three days, proves that it was meant to prefigure the burial and resurrection of the Lord Jesus Christ as described above. The reason that these things concerning the Lord Jesus Christ have been clothed in such expressions which seem to conceal and hide the events so that not everybody can see them plainly is because God said so thru Moses. Deut. 31:17, "Then my anger shall be kindled against them in that day, and I will forsake them, and I will hide my face from them; and they shall be devoured, and many evils and troubles shall befall them; so that they will say in that day, "Are not these evils come upon us. because our God is not among us"? Also Hosea 14:10, "Who is wise and he shall understand these things ....the ways of the Lord are right, and the just shall walk in them, but the transgressors shall fall therein". When a man walks humbly with God and approaches His word prayerfully, God will give him the required wisdom and understanding.

Question 4. If Jesus is the Messiah, why did not the Jews accept him?

Answer 4. The Jews were misled by their blind leaders who out of jealousy bent all their forces to one thing, namely to kill the Lord Jesus Christ. They could not suffer Him in their midst because the people in general followed Him on account of His great miracles and on account of the wonderful words that proceeded out of His mouth. The Lord Jesus was not the only one whom they killed because we read in the Bible that they murdered many other prophets before Christ came. They placed Isaiah the prophet in a hollow trunk of a tree and sawed him assunder. They killed a prophet by the name of Zechariah right at the altar. They tortured the prophet Jeremiah and misused nearly all the prophets, and mocked God's messengers. 2 Chron. 36. So likewise they rejected the Lord Jesus Christ. That is why we Jews have been suffering ever since our fathers delivered the Lord Jesus Christ into the hands of the Gentiles to be crucified. If they did the right thing in killing an impostor as they thought and as the Jews in general think unto this day, then God would surely have blessed and not punished them for it. But since He has dealt with us to the contrary and has made us a reproach and a "by-word and a hissing among all nations" we can infer without the shadow of a doubt that our fathers committed a great sin in rejecting their Saviour and we, by continuing to follow in their footsteps by rejecting the Lord Jesus Christ, are accessories in that crime.

Question 5. Whence have the Christians taken that teaching that our sins must be atoned for with man's blood? Is it not written in Lev. 16:30 "For that day shall make atonement for you."?

Answer 5. Again I must point out that our people have been misled by blind leaders. Some of the Talmudists twisted that verse interpreting that the day, (that is the 10th day of the 7th month which is called the day of atonement) does atone for the sins. Hence the belief of the Jews that that day alone in itself makes atonement. In the first place, the Hebrew word for the English "On that day" is "Bayom" which means "in or on that day". Then if it were true as the Talmud explains that the day itself makes the atonement, it should have been written "Yom" meaning the day in itself. Besides the words following, "He shall make an atonement" refer to a person who will make atonement on that day? And who is the person? Why, it says very plainly many times in that same chapter and elsewhere that the priest was the one who made atonement by sprinkling the blood. And again we read in the 21st verse that Aaron the high had to lay both his hands upon the of the live goat and confess over all the iniquities of the children of Israel. Then he adds "putting them on the head of the goat" and then again the 22nd verse, "And the goat shall bear upon him all the iniquities." Thus you see the awful blindness of a man who thinks the day in itself makes atonement. read in Lev. 17, "For it is the blood makes atonement for the soul". since we have no more the blood of sacrifice, because we have no temple and altar and priest, therefore we cannot obtain atonement in any other way than that which God revealed unto us thru Isaiah the prophet, "If thou wilt make his soul a sin offering" and again "Jehovah hath laid upon him the iniquity of us all" and again "With his stripes we are healed" and in fact the entire chapter of Isaiah 53, which is the word of God, teaches us that the Lord Jesus is our sacrifice, upon whom it pleased God to lay our sins, if we accept and believe. You will notice that the chapter begins with the question "Who will believe our report?" When God said, "For it is the blood that maketh atonement" He not specify or define whether it mea animal or human blood. He left th question open until the fulness of tim when the Lord Jesus shed His blood for our sins. Then God accepted Hi blood on behalf of all those who beli in Him.

BETH SAR SHALOM

Williamsburg Mission To The Jews

Throop Avenue and Walton Street

Brooklyn, N. Y.

OUR MEETINGS:

Sunday, Gospel Service..................8.00 P. M.
Friday, Gospel Service..................8.00 P. M.
Monday, Testimony Meeting....8.00 P. M.

OUR TRACTS

1. To both Houses of Israel.
2. The Voice Crieth.
3. The Logic of the Changed Calender.
4. Cain and Abel.
5. What is His Name?
6. Behold a Virgin.
7. Messiah shall be cut off.
8. The Argument.

היסט עס דארט: "ויבן שם אברהם מזבח לד׳". אזוי האט אויך אונזער אברהם געטהון, ווא ער איז געקומען האט ער אויפגעבויט סקוהלס כדי צו בע־לעהרען דיא אונוויסענדע מענשען פון גאט׳ס חסדים דורך י ש ו ע המשיח, צו פיעלע פינסטערע מקומות, וואס האבען דערפון לגמרי נישט געוואוסט בעפאר.

אברהם וואולף האט אויך אויסגעהאלטען 35 ארעמע פאמיליעס זייער לעבענס לאנג מיט כל׳ערליי הצטרכות. אחוץ וואס ער האט פיעלע אנדערע מיט א ברייטער האנד געהאלפען פון דעם פערמעגען וואס זיין רייכע פרוי האט איהם מיט זיך מיטגעב־רענגט. גאט ב"ה האט איהם אויך געשענקט א הויכע עלטער, אויסלעבענדיג אלע זיינע יארע, אין "חסדי דוד הנאמנים" אין ישוע המשיח. אט דאס הייסט געווען א גרויסער איד..!

צוויי רבנים אין קאורט

דיא "ברוקלין דעילי איגל" האט דיעזע וואך פובליציערט איין ארטיקעל וועגען צוויי רבנים האבענדיג אן ערענסטע מחלוקה וואס האט געפיהרט צו א געשלעג און דאן אויך צום קאורט

ווען דיא זאך וואלט נישט נוגע זיין דעם אי־דישען כבוד וואלט מען עס געקענט בעטראכטען אלס א ק א מ י ש ע געשיכטע. נור אזוי וויא דיא זאך רעפלעקטיערט אויף׳ן גאנצען כלל ישראל, מוז מען עס כאראקטעריזירען אלס א ט ר א ג ע ד י.

מיר אידען האבען שוין אזא גליק אז ווען איין אינדיווידועל בעגעהט עפעס א פארברעכען, בלאַ־מירט מען דאס קאלעקטיווע פאלק.

דאס ארטיקעל פון דעם "ברוקלין דעילי איגל" איז וויא פאלגט :

"ראביי וויים פון לואיס סטריט, מאנהעטען, איז בעשולדיגט געווארען אין דזשעמאיקא קאורט פון ספעשל סעשאן, אז ער האט אטאקירט און אסאולטעט אן אנדערען ראבי, סימאן טאנענבוים, פון ניו יארק. ראבי טאנענבוים האט גע׳טענ׳עט, אז זייא ביידע, דיא צוויי רבנים, זיינען געווען אויפ׳ן בית־עולם, מאונט העבראן סעמעטערי, פלאַ־שינג, ל. א. און דארט האט איהם דער ראבי וויים דערלאנגט איבערן קאפ. פארוואס אייגענטליך, און פאר וועלכער דרשה?—טא הערט :

דער ראבי טאנענבוים האט בעקומען א דזשאב צו זאגען קדיש אדער צו מאכען א "מלא" (דער "דעילי אינעל" זאגט נישט וואס) אויפ׳ן קבר פון א טויטען, וועמעס א קרובה האט איהם דערפאר גוט געוואלט בעצאלען. אזוי געהענדיג צו דער סעמע־טערי, האט ראבי וויים זיך צושמועסט מיט דער פרוי און האט געוואלט אויסחאפען דעם דזשאב פון "ראבי טאנענבוים". ווען דער ראבי טאנענבוים האט דאס דערהערט האט ער אנגעהויבען צו זידלען דעם ראבי וויים, דער לעצטער האט דעם ערשטען מכבד געווען מיט א מתנת יד. צייגענדיג, אז ווען ראבי טאנענבוים האט א קול יעקב, האט דער ראבי וויים דיא "ידי עשו".

"ראבי וויים האט ווידער גע׳טענ׳עט אז טע־נענבוים האט איהם זיין קאפ אזוי צוקלאפט אז א גרויסע מכה האט זיך איהם דערפון אויפגעוואקסען טאקע איבער דער סאמע פאטיליצע.." ער האט דיא מכה געוויזען דעם דזשאדזש אין קאורט, און דער דזשאדזש האט געלאזט מיט צוויי דאקטוירים דיא מכה בודק זיין, און זייא האבען גאר געזאגט אז דאס איז עפעס א מין געשוויר, (פאטי טיומאר) וואס איז שוין גאנץ אלט, העט העט נאך בעפאר דיא צוויי רבנים האבען זיך גע׳מית׳ט. יעדער אין קאורט איז פשוט נבהל ונשתומם געווארען, ווייל ראבי וויין איז א זיבציג יעריגער זקן און ער האט אונטער א שבועה בעהויפטעט אז דיא מכה איז פון טענענבוים׳ס קלעפ.

ארויסגעבענדיג דעם אורטייל האט דער דזשאדזש געזאגט: "איהר ראבי וויים האט פאלש געשוואוירען און פערדיענט אפאר יאר פריזען! נור אזוי וויא איהר זענט שוין א זקן וועל איך אייך פערשוינען און וועל אייך נור פעראורטיילען צו 25 דאלער שטראף.

מיר וויסען נישט וואסארע מין רבנים זיי זיי־נען. נור איין זאך איז זיכער. נעהמליך, אז אונזערע קריסטליכע שכנים האבען אין דעם "ברוק־לין דעילי איגל" געלעזען, אז צוויי "רבנים" האבען זיך געקריעגט און געשלאגען איבער אפאר סענט און איינער פון זייא האט אויך פאלש געשוואוירען. א הילול השם! נישט אזוי?

ווען מיר הייסען און בעטען אז אידען זאלען גלויבען אין ישוע המשיח, זיינען דא אזאלכע אידען וואס פערשעלטען אונז דיא ביינער, און מ׳רעדט איבער אונז כל דבר אסור שבעולם. אבער זאגט אליין ליעבער לעזער, וואלט עס געקומען צו דעם חילול השם ווען דיעזע צוויי זקנים וואלטען געגלויבט אין ישוע המשיח ! געווים נישט !

ערשטענס וואלטען זייא זיך נישט געיאגט נאך א קדיש אדער א "מלא" וויסענדיג אז דאס איז נור א פערשימעלטער מנהג, אזוי וויא מיר האבען געשריבען אין אקטאבער נומער פון רעה ישראל ציטיערענדיג דיא ווערטער פון ישוע המשיח געגען אזאלכע מנהגים, און אידען האבען איהם מהאי טעמא טאקע געהאסט. (מתתיהו כ"ג, לוקס י"א).

צווייטענס, קען א גלויביגער אין ישוע המשיח קיין האנד אויפהויבען יענעם צושלאגען און ניטאמאל יענעם צו זידלען.(מתתיהו ה׳ 21, 22)

דריטענס, דארף א גלויביגער אין ישוע המשיח איבערהויפט נישט שווערען, און פאלש שווערען אודאי און אודאי נישט! (מתתיהו ה. 43 - 37).

פירטענס, וועט א גלויביגער אין ישוע המשיח קיינמאל נישט צולאזען צו א חילול השם ווייל מיר זיינען דא אום גאט׳ס נאמען מקדש צו זיין דורך ישוע המשיח! מיר דארפען אזוי עהרליך און נאבעל לעבען אז דיא וועלט זאל אונזער ביישפיעל נאכפאל־גען און זייא זאלען אויך קומען תחת כנפי השכינה דורך ישוע המשיח.

אנדערש איז עס אבער אהן י ש ו ע ה מ ש י ח מ׳קריעגט זיך, מ׳שעלט זיך, מ׳שלאגט זיך. דער גוי וואס איז קיין קריסט קוקט דאס צו און דענקט זיך, ווען אידען שלאגען זיך איינער דעם אנדערן וועל איך אויך דאס טהון! און אזוי ארומעט קומט עס, אז דיא ידי עשו דערלאנגען אונז טאקע אסאך מאל איבערן קאפ! דערפאר בעטען מיר אייך, אידען גלויבט אין דעם גואל האמיתי ישוע המשיח און זאל זיין געטליכע ליעבע אין אייערע הערצער עק־זיסטירען וועט צו קיין חילול השם ממילא נישט קומען.

ב י ת ש ר ש ל ו ם

קאר׳ טרופ עוו׳ אונד וואלטאן סטריט, ברוקלין, נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר—— פיר מענער און פרויען

זאנטאג נאכט 8 אוהר —— פיר מענער און פרויען

מאנטאג נאכט 8 אוהר —— טעסטימאניעל מיטינג

ע העפי ניו יער

מיר האבען ב"ה ווידער דערלעבט א ניי יאר, 1922, און מיר ווינשען כל ישראל "גליק, מזל, והצלחה" צום נייעם יאר. (ווייל דער איד דארף עס זעהר נעטיג האבען)

דער אידישער ניו יער (ראש השנה) איז איי־גענטליך געווען נאך אין אקטאבער, מיט קנאפע דריי מאנאטען צוריק, דאס יאר "תרפ׳ב", וועלכער האט זיך אנגעהויבען צו צעהלען פון בריאת עולם, זייט אדם הראשון, דער ערשטער מענש, איז בע־שאפען געווארען. צוריקבליקענדיג צו יענעם אנ־פאנג קענען מיר שוין גאר קיין ש מ ח ו ת האבען, וויל מיט דעם ערשטען מענש איז דיא זינד געקומען אויף דער וועלט און מיט זיך מיטגעשלעפט כל׳ערליי צרות וקללות ר"ל. (בראשית ג") פון וועלכע דיא מענשהייט ליידעט נאך עד היום הזה, און וועט אזוי לאנג ליידען ביז דער מקור דערפון וועט בע־זייטיגט ווערען.

טאקע דערפאר ווען דער אידישער ניו־יער קומט, קלאגט מען און מ׳יאמערט אויף דיא זינד און אויף דעם פועל יוצא פון דיא זינד, וואס האט זיך נאך אנגעהויבען פון ערשטען מענש פון ווען מיר אידען צעהלען אונזערע יארען.

דאנגעגען אבער דעם "ניו־יער" וואס ווערט געהאלטען אום ערשטען יענער, איז גאנץ פון אנאנ־דערען כאראקטער! ווען מיר פאנגען איצטער אן צו צעהלען 1922, הייסט עס אז מיר בליקען צו יע־נער צייט ווען דיעזע רעכנונג האט זיך אנגעהויבען, ווען דער "אדם השני" י ש ו ע המשיח איז געקומען כדי צו פעררוכטען דעם פ ג ם וואס "אדם הראשון" האט געמאכט. אדם הראשון האט דורך דיא זינד אויף אונז אלעמען דיא קללה מיט דעם טויט, ר"ל, געבראכט, איז געקומען דער "אדם השני" המשיח פון אונז דיא זינד מיט דיא קללה נעמען, [illegible] קללת א[illegible] האנגען [illegible]

דער גרויסער צדיק ר׳ שאול, דער [illegible] ר׳ גמליאל הזקן זאגט אונז אין רומיים ה. בזה הל[illegible] "לכן כאשר החטא עלה בארץ על ידי אדם אחד [illegible] אם בפשע האחד שלט המות בנו...אף כי נשאי [illegible] החסד..ימשלו בחיים על ידי האחד י ש ו ע ה[illegible]

אבער אזוילאנג וויא דער מענש האלט זיך אן פעסט אין אדם הראשון און אין זיין פועל יוצא, זינד און קללה, קען ער קיין ניי לעבען און קיין ברכה האבען, ווייל "אין ארור מדבק בברוך" ארור און ברכה קענען לחלוטין קיין שום שייכות האבען מיט איינאנדער. דער ארור צוזאמען מיט דיא זינד מוז צו־ערשט אויסגעווארצעלט ווערען פון אונז דורך ישוע המשיח איבער וועם ישעיה הנביא זאגט אין קאפ. נ"ג: "והוא חטא רבים נשא", און ערשט דאן קענען מיר זיין א כלי מחזיק פאר ברכות וואס ישוע המשיח גיבט אונז אמשטאט דיא קללות, ווייל ער, י ש ו ע ה מ ש י ח אליין איז דער "מקוי הברכה והחיים".

דיא וואס גלויבען אין ישוע המשיח צעה[illegible] זייערע ניי־יארען פון דער צייט ווען "ישוע המש[illegible] איז געקומען . דורך איהם ווערען מיר נייע בריא[illegible] (יוחנן ג.) און מיר בליקען תמיד צו דער צייט ו[illegible] ישוע המשיח וועט קומען צום צווייטען מאל אל[illegible] מלך מלכי המלכים, צו מאכען "שמים חדשים וארץ חדשה" . (ישעיה ס"ו)

זיין ווארט געהיילט געווארען מאמענטאל, אהן שום שהיות, אהן מעדיצינס און אהן אפעראציעס, נור בלויז מיט זיין ווארט. ער האט געזאגט צום בלינדען "ווער זעהענדיג", האט ער שוין געזעהן. און צום שטימען האט ער געזאגט "ווער רעדעוודיג", האט ער גערעדט. אזעלכע וואונדער, אויסצוהיילען בלויז מיט'ן ווארט, קען נור גאט ב"ה אליין טהון, אזוי וויא מיר לעזען אין תהלים ק"ז, כ, "ישלח דברו וירפאם". אזוי האט אויך ישוע המשיח געטהון אין ירושלים בפני קהל ועדה ווייל גאט האט אין איהם געוואוינט; און טאקע דערפאר האבען פיעלע אידען איהם אנערקענט אלס דעם משיח אלהי יעקב, דעם קדוש ישראל, און האבען גאט געדאנקט פאר יענע נסים ונפלאות וואס ישוע המשיח האט געטהון העלפענדיג די ארעמע פערקריפעלטע אידען אין ירושלים.

דיא מנהיגי הדור, דיא סנהדרין און דער כהן גדול בראש וועלכע האבען געזוכט כבוד (וויא דער שטייגער איז) זייא האבען ישוע המשיח נישט געקענט מוחל זיין וואס כמעט דער גאנצער עולם האט איהם נאכגעפאלגט און איהם גרויס כבוד געגעבען. דארט זיינען אויך געווען פיעלע דאקטוירים וואס האבען מורא געהאט פאר זייער קרעמעל, בכן, אז ישוע המשיח האט אויסגעהיילט אלערליי קראנקהייטען אהן געלד, און ער האט אויסגעהיילט אלערליי קריפעלס וואס זייא, דיא דארטיגע דאקטוירים האבען ניט געקענט. איז דאך זייער שטיקל פרנסה אין סכנה געווען צו פערליערען זייער פראקטיק אין ארץ ישראל בכלל און אין ירושלים בפרט.

דיא סנהדרין און דיא כהנים גדולים האבען אויך מורא געהאט פאר'ן קרעמעל. ישוע המשיח האט זייא גערופען: "הייכלער, היפאקריטען, צבוע'קעס א"ז"וו". ער האט אנגעוויזען אז זייא האלטען נישט דיא תורה כהגון, אז זייא יאגען זיך נור נאך כבוד, האבען זייא טאקע מורא געהאט אז אט אט וועט ער זייא אראב ווארפען פון דער גדולה און פון דעם הויכען אמט. זייא וועלען בלייבען אהן כבוד, אהן פרנסה, צו שפאט און צו שאנד. האבען זייא זיך מיישב געווען אז מ'מוז דעם ישוע פון וועג אברוימען. מ'האט אזוי לאנג געארבייט ביז מ'האט אויסגעפונען א מיטעל, מ'האט איהם מוסר געווען לידי עכו"ם, און מ'האט איהם געקרייציגט....

ווערטהע לעזער. לעזט דעם ברית חדשה וועט איהר זעהן אז די אלע זאכען זיינען אמת. עס פרעגט זיך נור, ווילט איהר פערשווייגען דעם אומזיסטיגען האס וואס עקזיסטירט נאך עד היום צווישען אונזערע איגנאראנצע אידישע בריעדער צו ישוע המשיח, אדער ווילט איהר זיין אויפריכטיג און געטריי צו דעם אמת. און אויפשטעהן וויא א העלד געגען אזא מין פאלשקייט? דאקטאר קאפלאנד דער הויפט דאקטאר פון דער בארד אף העלטה איז אויך אויפגעשטאנען געגען יענע וואס זיינען געווען געגענער צו דעם גרויסען דאקטאר לארענץ פון וויען, ווייל ווען א מענש איז אויפריכטיג צום אמת קאן ער ניט צוזעהן אזא מין פאלשקייט. דאקטאר לארענץ היילט ווידער דיא קריפעלס מיט א בלוטלויזע אפעראציאן. אזוי אויך דארפען אידען נישט צו לאזען דיא מעשים תעתועים געגען ישוע המשיח, און איהם לאזען אויך היינט היילען ישראל'ס גייסטיגע קראנקהייטען; ירמיה הנביא האט שוין לאנג אויסגערופען: "הצרי אין בגלעד אם רופא אין שם מדוע לא עלתה ארכת בת עמי?" (ירמיה ח) יא, עס איז יא דא א רופא, דוקא א גוטער רופא—דאס איז ישוע המשיח איבער וועלכען ישעיה הנביא זאגט: "ובחברתו נרפא לנו". (ישעיה נ"ג)

"הגביר" אברהם וואולף

גרויסע אידען.

מיט דיעזען בילד שטעלען מיר פאר דעם גרויסען איד, אברהם וואלף, פון וויילערסבאך, בייערן.

אברהם איז געבוירען געווארען אין א רבי'שען הויז. זיין פאטער איז געווען דער רב און מורה הוראה אין יענער שטאדט און דער פאטער האט זיך געסטארעט זיין קינד צוגעבען דיא בעסטע ערציהונג עס זאל פון איהם אויסוואקסען א כלי מפואר און ממלא מקומו זיין, צו זיצען לאחר מאה שנים על כסא הרבנות.

דער יונגער אברהם איז געווען א גרויסער מתמיד, הן אין ש"ס ופוסקים והן אין עניני דעלמא: זיין פאטער דער רב איז מיט זיין קינד הויפט צופריעדען געווען. אברהם איז אבער מיט זיין פאטער נישט תמיד צופריעדען געווען, ווייל ער האט געוואלט אין אלעם א ידיעה האבען, און ווען ס'איז געקומען צו תנ"ך, האט דער פאטער, דער פרומער רב געזאגט, "לא" מיט א גרויסער אלף: תנ"ך, האט זיין פאטער, דער רב, מורא געהאט וועט זיין קינד אראבפיהרען פון דרך הישר. אונזער אברהם איז געווען זעהר א גוט קינד האט ער טאקע דעם טאטען געפאלגט און תנ"ך נישט געלערנט. ער האט אבער א הייסען פערלאנג געהאט דאס פערבאטענע יא צו לערנען. און וויא מיר וועלען שפעטער זעהן האט ער גרויסער חשק צום פערבאטענעם, איהם ג... בראכט צו ווערען דאס וואס דיא השגחה עליונה האט איהם בעשטימט.

דער יונגער אברהם האט זיין גאנצע צייט געווידמעט צו תורה און צו חכמה. ער האט זיך פלייסיג גענומען צו לערנען "אריענטאלישע שפראכען" דיא סירישע, כאלדעאישע, אראביש, פערזיש און לאטייניש. ער האט אבער נישט געהאט מיט וועמען זיך דורך צו רעדען אין יענע פרעמדע שפראכען.

ויהי היום, דיא השגחה האט איהם צוזאמענגעברענגט מיט איין דורכרייזענדען מיסיאנאר וואס האט דוקא יא געקענט יענע שפראכען. אונזער 19 יעריגער אברהם האט זיך פשוט מחיה געווען האבענדיג מיט וועמען זיך דורכצורעדען אין זיינע ליעבלינגס שפראכען.

ווען דער מיסיאנאר האט שוין געוואלט פון דארט אברייזען האבען זייא זיך שוין געהאט זעהר בעפריינדעט און זיך ליעב בעקומען, ספעציעל אויך דערפאר ווייל ער האט מיט איהם דאס פערבאטענע תנ"ך אין יענע שפראכען געלערענט. עס איז פשוט געווען "נפשו קשורה בנפשו". נו וויאזוי לאזט מען עפעס אזא פריינד אב! א איד א תלמיד חכם גיט זיך אבער אן עצה, אמשטאט אבצופארען א וואך שפעטער אין דער "היידלבערגער ישיבה", האט ער זיך פערטיג געמאכט און באלד אבגעפאהרען צוזאם מיט דעם פריינד דעם מיסיאנאר, וועלכער האט איהם אויפ'ן וועג אויך געגעבען א ברית חדשה אין דער אריענטאלישער שפראך, און האט איהם בכלל בעקאנט געמאכט מיט דער גרעסטער חכמה אין ישוע המשיח.

אברהם וואולף האט באלד איינגעזעהן פארוואס זיין פאטער האט איהם נישט געוואלט לאזען לערנען תנ"ך; ער האט איינגעזעהן אז דאס קליין ברית חדשה'לע איז וויא א שליסעל צו דעם גרויסען שלאס, דעם תנ"ך, וואס איז ביז איצט צו איהם געווען וויא א "ספר החתום" (ישעיה כ"ט, 11.) יא, אונזער אברהם האט דרין געפונען דעם גואל האמתי, ישוע המשיח, על פי התורה והנביאים.

איצטער, ווען אברהם האט שוין געוואוסט פון דעם גוטען וואס איז איינגעוויקעלט אין ישוע המשיח און קענענדיג "אריענטאלישע שפראכען", האט ער נאכגעדענקט וועגען יענע אריענטאלישע אידען וואס וויסען לגמרי נישט פון ישוע המשיח און איז תיכף ומיד צום אריענט געפארען אזוי וויא אברהם אבינו האט אמאל געטהון, און האט געהאלטען אין בערייזען אלע יענע מקומות, ערצעהלענדיג צו די דארטיגע אידען וועגען דעם הייליגען מ ש י ח, על פי התורה והנביאים. יא, ער האט אויך זוכה געווען צו זעהן אז זיין ארבייט איז אויך "נושא פירות", ווייל פיעלע אידען האבען דורך דעם גרויסען איד, דעם מאדערנען אברהם, אנגענומען ישוע אלס זייער משיח.

דיא גרויסע רייזע אין עגיפטען, אבעסיניען, מעסאפאטאמיען, סיריען, אראביען און פאלעסטינא איז איהם אבער נישט אזוי לייכט אנגעקומען. ער האט גרויסע שוועריגקייטען דורכגעמאכט אזוי וויא דער גרויסער שליח "ש א ו ל" פון תרשיש. ער איז אפאר מאל שיער דערטרונקען געווארען אין ים. ער איז אריינגעפאלען אין דיא הענד פון גזלנים, רוצחים, ער האט געהונגערט. מ'האט איהם געשטייניגט. ער האט אבער אלעס אנגענומען באהבה ובחיבה, וויסענדיג אז אלע גרויסע אידען האבען געליטען פאר'ן אמת. האט מען דען נישט משה רבינו שיער פערשטייניגט, ווען ער האט אמאל אויסגעשריגען: "עוד מעט וסקלני!". (שמות י"ז, 4) און האט מען נישט ישעיה הנביא אריינגעלעגט אין אן אויסגעהוילטען בוים, און דעם בוים מיט איהם צוזאמען דורכגעזעגט אין צווייען! (סנהדרין ירושלמי 10) האט מען נישט זכריה הנביא געקוילעט "בין האולם ולמזבח?" (ד"ה ב, כ"ב 12) האט מען נישט ירמיה הנביא אריינגעווארפען אין א טיעפען גרוב מיט ליים, און ווען נישט אן עבד כושי וואלט ער דארט געווען אומגעקומען! (ירמיה ל"ח) און האט מען נישט ישוע המשיח אליין פאר'ן אמת גע'הרג'עט! אזוי האט אויך אונזער אברהם שטארק געליטען פאר'ן א מ ת. אנדערע אבער וואס האבען איהם געליעבט, האבען איהם גערופען "דער מאדערנער אליהו", ווייל פונקט וויא אליהו הנביא דארף א בשורה זאגען אז משיח קומט, אזוי האט אויך "אברהם וואולף" איבעראל דיא בשורה טובה אנגעזאגט אז ווי באלד די אידען וועלען נור גלויבען וועט דער הייליגער משיח באלד צוריק קומען אלס מלך המשיח, און זייא האבען איהם שטארק געליעבט און געגלויבט אין ישוע המשיח, ית"ש.

דער מאדערנער אברהם האט אויך נאכגעפאלגט אזוי וויא אברהם אבינו האט געטהון. בייא אברהם

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרעה הטוב יוחנן 10 - 11

רֹעֵה יִשְׂרָאֵל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד, 23

א מאנאטס בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח

Subscription price 50 c. A Year

Published Monthly by the Williamsburgh Mission to the Jews
27 Throop Avenue, Brooklyn, N. Y.

January 1922
Vol. II. No. 5

באַנקראָט

דער שרעק פאר באנקראט איז זעהר גרויס אין יוראפּ. כמעט אלע נאציאָנען האבען מורא בעקומען פאר באנקראָט. און דיעזע מורא האט געטריבען דיא פערשיעדענע שטאאטס־מענער צו האלטען דעם קאָנפערענץ אין וואשינגטאן, ד. ס.

זייא האבען איינגעזעהן אז אויב מ'וועט נישט אויפגעבען דיא אונגעהייערע הוצאות אויף קאזארמעס, סאלדאטען, קריעגס־שיפען און אנדערע כלי־משחית אלס פארבערייטונג אויף קריעג, וועט דיא גאנצע וועלט פשוט בדלות ווערען און דער עקאנאמישער סיסטעם וועט לחלוטין פערניכטעט ווערען.

דערפאר האבען דיא דיפּלאָמאטען פון דער וועלט א בעשלום געפאסט אז מ'מוז זיך נעמען צו דער ארבייט פון "ענטוואפנונג". מ'מוז פערקלענערען דיא ארמעען. מ'מוז ענטוועדער ענטגילטיג אבשאפען אדער לכל הפחות פערמינדערען די צאהל פון קריעגסשיפען.

אמעריקא וואס האט בערופען דעם קאָנפערענץ אין וואשינגטאן איז געווען דיא ערשטע רעגירונג. איהרע א טייערע שיף אין ווערטה פון איבער דרייסיג מיליאן דאלער אין וואסער צו זינקען. מיט דעם האט אמעריקא געגעבען א ביישפּיעל פאר דיא אנדערע נאציאָנען אז זייא זאלען אויך אזוי טהון.

מיר אידען אלס א פאלק מעגען זיך ארויס נעמען פון דיעזער ענטוואפנונגס־בעוועגונג א וויכטיגען און קאנסטרוקטיווען ביישפּיעל פאר אונזער נאציאָנאלען וואהלזיין.

ערשטענס מוזען מיר זיך דערמאָנען אז מיר אלס א פאלק זענען באנקראָט. סיי אין עקאנאָמישען און סיי אין גייסטיגען לעבען. מ'האָמיר פערלוירען אונזער לאנד, אונזער קעניגרייך, מלכות בית דוד און מלכות כהונה. "ב א נ ק ר אָ ט" הייסט, פעהלען. מ'האט געפעהלט אין גאט'ס תורה, מ'האָט געפעהלט צו פאלגען זיינע נביאים, דערפאר פעהלט אונז א אידישע מלוכה. אין דברים כ"ט זאגט משה רבינו אז אלע גוים וועלען פרעגען מיט גרויס פערוואונדערונג: "פארוואס האט גאט אזוי געטהון צום לאנד? און מ'וועט ענטפערען: "ווייל זייא האבען פערלאזען זייער גאט". און אין ישעיה נ' זאגט גאט, אז מיר אידען זיינען פערקויפט געווארען פאר אונזערע זינד! עס הייסט דארט: "הן בעונתיכם נמכרתם!" דאס איז נאך ערגער אלס א פשוט'ער באַנקראָט! פיעלע ביזנעסלייט האבען אין דיא לעצטע יארען געפעהלט, דאס הייסט, באנקראָטיערט, אבער זייא אליין זיינען נישט פערקויפט געווארען.

זייא זיינען פרייה און האבען ווא דעם קאפּ אנידערצולעגען פרייה און אונגעשטערט. אבער מיר אידען זיינען פערקויפט אין רוסלאנד, פוילען, עסטרייך, אונגארען אז"וו. אונגעפעהר 12 מ י ל י אָ ן אידען זיינען דארט הפקר, מ'טהוט מיט זייא וואס מ'וויל, מ'טרייבט זייא פון אָרט צו אָרט, זייא ווערען דעגראדירערט, געשענדעט, געשלאגען, גע'הרג'עט, און געטרעטען אונטער דיא פיס פון דיא צווייפיסיגע ווילדע חיות אין דער גאנצער וועלט. דאס איז, ווייל מ'זעמיר פערקויפט פאר אונזערע זינד!

גאט איז אבער א פאטער, ער האט געשיקט דעם הייליגען משיח ישוע, אז ער זאל בעצאָלען פאר אונזערע זינד, כמו שכתוב: "וד' הפגיע בו את עון כלנו" (ישעיה נ"ג) אונזער פאלק האט איהם אבער פערווארפען און איהם נישט געלאזט אונז אויסלעזען פון דיא זינד דורך וועלכע מיר זיינען פערקויפט געווארען. און אזוי טראָגט נעביך דאס פאלק נאך עד היום אויף זיין אייגענעם רוקען דעם שווערען פּאק מיט זינד, און איז נאך אלץ פערקויפט צו זיין "לחרפה למשל ולשנינה בכל הגוים."

נישט נור אליין האמיר פערווארפען דעם הייליגען משיח דעמאלס ווען ער איז געקומען צו אונזערע עלטערען אין ירושלים און האט אזוי ליעבליך געפרעגט דורך דעם נביא ישעיה, "מי האמין?" ד"ה, "ווער וויל גלויבען"? זאנדערען אויך איצטער פערווארפט ישראל זיין גואל ישוע המשיח. נאך איצט פיהרט ישראל קריעג געגען איהם! ס'געהט נישט אוועק א וואך אז דיא אידישע צייטונג בלעטליך זאלען ניט האבען עפּעס א פּזמון, עפּעס א שטאך־ווארט געגען ישוע המשיח און געגען זיינע נאכפאלגער. ערשט פאריגע וואך האט עפּעס א איד א ל י ן געשריבען אן ארטיקעל אין א אידישען בלעטעל, בכן אז דיא מיסיאָנערען טיילען אויס ברויט און קאפּע צו דיא אָרעמע, נור איידער דער אָרעמער קריעגט עס, מוז ער צוערשט זאגען אז ער גלויבט אין ישוע המשיח. אזאלכע פינסטערע שקרים בענוצען זייא צו פערפעסטען און פערגיפטען דאס אידישע הערץ געגען ישוע המשיח, וועלכער וויל אויך נאך איצט אויסלייזען דאס פערקויפטע פאלק און עס גליקליך מאכען לעולם ועד.

אָט, דיעזע בלינדע פיהרערס פון אונזער פאלק זיינען דאס דיא וואס שיעסען מיט פייעריגע קוילען אויף ישוע המשיח! וואך־איין וואך־אויס ווארפען זייא אויף איהם.א באמבע, שטעכען איהם מיט זייערע שפּיציגע ווערטער, ציעלען אויף איהם מיט קאנאנען, און מיט זייער שפּינוועבכיץ בויען זייא גאנצע שיפען אנגעלאָדענט מיט כל המינים קריעגס כלים געגען דעם הייליגען משיח. זאל דאס פאלק שווייגען? זאל דאס פאלק נישט בעטראכטען דעם נאציאָנאלען באנקראָט און געבען א שטרענגען בעפעהל צו ע נ ט וו א פ נ ע ן, אוועקווארפען די כלי מלחמה און לעבען בשלום מיט דעם משיח דעם קדוש עליון! צו וויל מען נאך האבען אן ערגערן באנקראָט? "על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דוי" (ישעיה א) אידען דארפען דאס אין אכט נעמען!.

דער וויענער דאָקטאָר לאָרענץ

כמעט יעדער איינער האָט געהערט אדער געלעזען פון דעם וואונדערבארען דאָקטאָר לאָרענץ און זיינע מערקווירדיגע אָפּעראציעס. ער איז אזש פון וויען אהערגעקומען צו העלפען אומזיסט, פערקריפּעלטע קינדער און עלטערע מענשען דורך זיינע קונסטבארע און בלוטלאָזע אָפּעראציעס.

כמעט אלע מענשען דאָ אין אמעריקאָ וואס האבען געהערט פון דיא נסים ונפלאות וואס דר. לאָרענץ האט בעוויזען מיט זיינע וואונדערבארע קונסט ארבייט, האבען זיך געפרייט און געפיהלט א געוויסע דאנקבארקייט צו דעם גרויסען דאָקטאָר.

אבער א געוויסע קלאס פון אמעריקאנער דאָקטוירים זיינען נישט נור אומצופריעדען געווען מיט דיעזען גרויסען רופא, זאנדערען זייא זיינען אויך גוט אויפגעבראכט געווען אויף איהם. זייא האבען זיך געפיהלט שטארק ערניעדריגט. זייא האבען נישט געקענט מאכען אזאָלכע אָפּעראציעס וויא דאָקטאָר לאָרענץ, און דאס האט זייא אנגעפילט מיט קנאה, און קנאה שלעפּט מיט זיך מיט שנאה, און אלעביידע, "קנאה מיט שנאה" האבען זיך משדך געווען און געבוירען אזאָלכע קינדער ווי "כעס, לשון־הרע, רכילות און שקרים". בקיצור, דיעזע ברוגז'דיגע דאָקטוירים האבען גערעדט אלדאס בייז אויף דעם וויענער דאָקטאָר. זייא האבען געארבייט אויף אלע כלים אז מ'זאל ניט אריינלאזען דעם גרויסען דאָקטאָר אין קיין שום האָספּיטאל, און אזוי ארומעט, וועט ער ממילא אויך נישט קענען צייגען זיינע קונסט־אָפּעראציעס. איי, דיא אָרעמע קריפּעלס וועלען דערפאר ליידען, וואס געהט דאס אבער אן מענשען מיט קרומע קעפּ און אָהנע הערצער!

מיט 19 הונדערט יאָר צוריק האט דאס־זעלבע פּאסיערט ווען י ש ו ע המשיח איז געקומען קיין ירושלים. ער האט געטהון אזאלכע וואונדער אז קיין מענש האט עס קיינמאל נישט געקענט טהון. ער האט געהיילט אלע מינים קראנקהייטען, בלינדע, שטימע, טויבע און פאראליזירטע, אלע זיינען הורד